

Evaluation of the effect of ephedrine on the time of beginning of the effect of cisatracorium

Giti Birashk, M.D.

Alireza Salimi, M.D.

Arash Ostovari, M.D.

A B S T R A C T

Background: Aspiration is an important complication of general anesthesia and any delay in intubation could increase this risk. There are a few methods for rapid intubation. In this research we use combination of ephedrine and cisatracorium, in order to reduce onset time of cisatracorium.

Materials and Methods: In this randomized double blind controlled clinical trial research, 60 patients were divided in two groups. Blood pressure and pulse rate were measured before induction, 1 min after injection of ephedrine and 1, 3 and 5 mins after intubation. The onset of cisatracorium is measured by nerve stimulator by stimulation of adductorpollicis and TOF.

Results: There is no difference between measured blood pressure and pulse rates in two groups ($p<0.001$). Onset time of cisatracorium for the control group was 3.86 ± 0.6 , and it was 2.89 ± 0.6 for the case group. It shows statistical meaningful difference ($p<0.001$).

Conclusion: Low dose of ephedrine ($70\mu\text{g/kg}$) during the induction of general anesthesia could reduce the onset of cisatracorium without any increase in blood pressure or heart rate.

Key words: Ephedrine, Onset of muscle relaxant, Cisatracorium

بررسی تأثیر افدرین روی زمان آغاز اثر سیس‌آتراکوریوم

دکتر گیتی بیرشک

استادیار گروه بیهوشی و مراقبت‌های ویژه، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دکتر علیرضا سلیمانی

استادیار گروه بیهوشی و مراقبت‌های ویژه، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دکتر آرش استواری

متخصص بیهوشی و مراقبت‌های ویژه

چکیده

سابقه و هدف: طولانی شدن زمان لوله‌گذاری می‌تواند احتمال آسپیراسیون ترشحات معده به داخل ریه را افزایش دهد. برای برخورد با این مشکل راه‌های مختلفی پیشنهاد شده است که هرکدام محدودیت‌ها و مشکلات خاص خود را دارد. این پژوهش برای بررسی تأثیر افردین روی کاهش زمان آغاز اثر سیس‌آتراکوریوم^۱ انجام شده است.

مواد و روش‌ها: این پژوهش یک کارآزمایی بالینی تصادفی دوسویه کورکنترل شده^۲ است که روی ۶۰ بیمار کاندیدای عمل جراحی الکتیو و نیازمند بیهوشی عمومی در بیمارستان‌های شهید مدرس و لقمان حکیم انجام شده است. افراد به صورت تصادفی به دو گروه ۲۰ نفری شاهد و مورد تقسیم شدند. القاء بیهوشی در هر گروه یکسان بود. ۷۰ میکروگرم / کیلوگرم افردین برای گروه مورد و به همان میزان آب مقطر به گروه شاهد ۲۰ ثانیه قبل از تزریق تیوپنتال سدیم داده شد. فشار خون و ضربان قلب قبل از عمل جراحی و بلافصله قبل از القاء بیهوشی، یک دقیقه پس از تزریق افردین و نیز به فواصل ۱ و ۲ و ۵ دقیقه پس از لوله‌گذاری در هر دو گروه ثبت شد. پایش بلوك عصبی نیز با استفاده از الکتروموگرام تحریکی^۳ و TOF^۴ در هر دو گروه انجام گردید.

یافته‌ها: در بین دو گروه مورد و شاهد، تفاوت میانگین فشار خون سیستولیک و دیاستولیک و نیز ضربان قلب در مراحل قبل از عمل، بلافصله قبل از القاء بیهوشی، یک دقیقه پس از تزریق افردین و نیز به فواصل ۱ و ۲ و ۵ دقیقه پس از لوله‌گذاری نای، از نظر آماری معنادار نبود ($p > 0.01$), اما میانگین زمان آغاز اثر بلوك عصبی عضلانی برای گروه دریافت کننده افردین 6 ± 4.9 دقیقه و برای گروه شاهد 6 ± 4.8 دقیقه بود. این اختلاف 6 ± 4.8 ثانیه‌ای از نظر آماری با اهمیت بود ($p < 0.01$).

نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان داد که دوز اندک افردین (۷۰ میکروگرم / کیلوگرم) که در هنگام القاء بیهوشی داده می‌شود قادر به کاهش زمان آغاز اثر^۵ داروی سیس‌آتراکوریوم در حدود 6 ± 4.8 ثانیه است و این میزان افردین تأثیری بر روی فشار خون و ضربان قلب بیماران ندارد.

گل واژگان: افردین، زمان آغاز اثر، داروی سیس‌آتراکوریوم.

1. cisatracurium

2. randomized double blind controlled clinical trial

3. adductor pollicis

4. Train - of - four

5. onset time

عصبي و عضلاتي،^۳) دریافت هرگونه داروئي که نوروماسکولر جانکشن^۴ ایجاد و یا با داروي افدرین تداخل کند،^{۹،۱۰} ريسک بالاي آسپيراسيون ريوی،^۵ احتمال بروز مشكلات راه هوائي.

بيماران به طور تصادفي از طريق جدول اعداد تصادفي به دو گروه سی نفره تقسيم شدند. پايش الکتروکاردیوگرافی، فشار خون، درصد اشاع اکیژن خون شرياني و ضربان قلب انجام گرفت. اندازه گيري فشار خون و ضربان قلب قبل از عمل (به عنوان پايه)، بلا فاصله قبل از القاء بيهوشی، يك دقيقه پس از تزرير افدرین و نيز به فواصل ۱ و ۳ و ۵ دقيقه پس از لوله گذاري ناي انجام و ثبت شد. بروز هرگونه آريتمي نيز در پايش الکترو-کاردیوگرافی ثبت گردید. به عنوان پيش دارو برای تمام بيماران ۱ ميلي گرم ميدازولام وريدي و ۲ ميكرو گرم / کيلو گرم فتаниل وريدي تزرير شد و پس از ۵ دقيقه ۵ ميلي گرم / کيلو گرم تيوپنتال سديم وريدي تزرير گردید. به گروه مورد افدرین با دوز ۷۰ ميكرو گرم / کيلو گرم، به گروه دوم يا شاهد ميزان معادل گروه اول آب مقطر ۳۰ ثانие قبل از تزرير تيوپنتال سديم تزرير شد. پس از محواكنش پلکي و اثبات اينکه تهويء با ماسک ممکن و قابل انجام است داروي سيس آتراکوريوم با دوز ۱۵٪ ميلي گرم / کيلو گرم طى ۵ ثانие تزرير گردید و پس از ایجاد TOF صفر و تأييد بلوک عصبي عضلاتي لوله گذاري توسط متخصص بيهوشی داراي حداقل ۵ سال سابقه کار که نسبت به داروها بي اطلاع بود صورت گرفت. شرايط لوله گذاري تراشه به صورت عالي، خوب، ضعيف و غير ممکن طبقه بندی مى شد و پس از آن بيهوشی با اکیژن، هالوتان ۷٪ و

مقدمه

يکی از مشكلات اصلی در بيهوشی تأخير در لوله گذاري ناي و ایجاد آسپيراسيون ترشحات معده به داخل ناي و ريه است؛ اين مشكل به ويژه در بيماران کانديداي عمل جراحی اورژانس، بسيار مهم است و مى تواند منجر به مرگ و میر و عوارض گردد.

استفاده از روش های متداول محدودیت ها و مشکلاتي به همراه دارد؛ از جمله عوارض ناشی از ساکسینيل كولین^۱ که کاربرد آن را در مواردي مانند سوختنگي ها، آسيب عصبي و افزایش فشار داخل چشمی با محدودیت موواجه ساخته است.^(۱۱) تکنيک پرايمينگ^۲ در عين حال که شروع اثر دارو را سرعت مى بخشد مى تواند منجر به بروز عوارضی مانند اشكال در تنفس، فقدان واکنش های محافظه راه هوائي و حتى آسپيراسيون ريوی قبل از القاء بيهوشی^(۱۲ و ۱۳) و یا افزایش مدت بلوک عصبي عضلاتي گردد؛^(۱۰ و ۹) بنابراین نياز به شيوه ای جايگزين در اين موارد منطقی است. ترکيب دو داروي مورد مطالعه ممکن است بتواند به عنوان جايگزين برای ساکسینيل كولين در موارد منع مصرف آن به کار رود.

مواد و روش ها

اين پژوهش يك مطالعه کارآزمایي باليني تصادفي، دوسوکور و كترل شده است که روی ۶۰ بيمار کانديداي عمل جراحی الکتيو و نيازمند بيهوشی عمومي در بيمارستان مدرس و لقمان حكيم در سال ۱۳۸۳ انجام گرفت. معيارهای ورود به مطالعه عبارت بودند از: ۱) اعمال جراحی غير اورژانس، ۲) جايگيري بيمار در کلاس ۱ و ۲،^(۳) ASA سن بيماران بين ۲۰ تا ۴۵ سال،^(۴) رضایت بيمار برای حضور در مطالعه.

معيارهای خروج از مطالعه عبارت بودند از: ۱) وجود هرگونه بيماري قلبي و عروقی،^۲ وجود هرگونه بيماري

1. succinylcholine

2. priming

3. American Society of Anesthesiologists

4. neuromuscular junction

در این زمینه انجام شده همسو است (از جمله تحقیقات کیم^۱ و همکاران^(۱۹)، سزموک^۲ و همکاران^(۲۰) و هانس^۳ و همکاران^(۲۱). در مطالعه کوراک^(۲۲) استفاده از افرادین، شروع اثر سیس آتراکوریوم را سریع تر نکرد. به نظر می‌رسد دوز بسیار بالای سیس آتراکورایوم (۶ برابر ED_{۹۵}) که در این تحقیق به کار رفته خود مدت لازم برای بلوک عصبی عضلانی را کاهش می‌دهد. در تحقیق کوماتسو^(۲۴) و همکاران تزریق افرادین بر شروع اثر وکرونیوم تأثیری نداشته است؛ لذا نوع شلکنده ممکن است بر روی نتایج تحقیق مؤثر باشد.

بلوک عصبی عضلانی در هر فرد بستگی به غلظت شلکنده در نوروماسکولر جانکشن دارد و میزان برونده قلبی و جریان خون عضله بر روی غلظت دارو می‌تواند مؤثر باشد. در مورد جریان خون عضله معلوم شده است که زمان آغاز اثر گالامین در مدل‌های تجربی در سگ‌ها به طور مستقیم با جریان خون عضله مرتبط است.^(۲۳) بلوک سریع تر دیافراگم در مقایسه اداکتر پولیسیس نیز ممکن است به دلیل میزان بیشتر جریان خون دیافراگم باشد.^(۲۷) القاء بیهوشی با اتومیدیت در مقایسه با پروپوفول و تیوپتال در انسان، شروع اثر وکرونیوم را کوتاه‌تر می‌کند که این می‌تواند به دلیل اثرات کمتر اختلال در شرایط همودینامیک با اتومیدات نسبت به دو داروی دیگر باشد.^(۲۸) با توجه به موارد فوق، احتمال افزایش برونده قلبی و جریان خون عضله در زمان تجویز افرادین باید منجر به کاهش زمان آغاز اثر گردد. افرادین در دوزهای ۷۰ و ۱۴۰ و ۲۱۰ و ۲۶۰ میکروگرم / کیلوگرم مورد مطالعه قرار گرفته است و نشان داده شده که می‌تواند برونده قلب و

ناپروس اکساید ۵۰٪ ادامه می‌یافتد. پایش بلوک عصبی پس از تجویز فنتانیل و از روی دستی که کاتر وریدی نداشت بررسی می‌شد. تحریک TOF در فواید ۲۰ ثانیه‌ای روی عضله اداکتور پولیسیس بررسی می‌شد. زمان آغاز اثر از زمان پایان تزریق سیس آتراکوریوم تا از بین رفتن اولین توثیق تحریکات TOF محسوب می‌شد.

ثبت زمان آغاز اثر سیس آتراکوریوم و تغییرات همودینامیک توسط دستیار تحقیق که نسبت به داروهای مورد مطالعه بی‌اطلاع بود انجام می‌گرفت. پس از جمع‌آوری داده‌ها و ورود اطلاعات، داده‌ها توسط نرم‌افزار SPSS آنالیز و از روش‌های مان-ویتنی و تی استودنت فرکنسی استفاده شد.

یافته‌ها

در دو گروه از نظر سن و جنس تفاوت معنی‌دار وجود نداشت. در بین دو گروه مورد و شاهد، تفاوت میانگین فشار خون سیستولیک و دیاستولیک و نیز ضربان قلب در مرحله پایه قبل از القاء بیهوشی، یک دقیقه پس از تزریق دارو و نیز دقایق یک و سه و پنج پس از لوله‌گذاری تراشه از نظر آماری معنادار نبود ($p > 0.05$). میانگین زمان آغاز اثر بلوک عصبی عضلانی برای گروه دریافت‌کننده افرادین $2/89 \pm 0/05$ دقیقه و برای گروه شاهد $3/86 \pm 0/6$ دقیقه بود که این اختلاف $58/6$ ثانیه‌ای دارای اهمیت بود ($p < 0.001$). در بررسی به عمل آمده شرایط لوله‌گذاری در هر دو گروه خوب یا عالی ارزیابی گردید و تفاوت معنی‌داری در این مورد به چشم نمی‌خورد.

بحث

تحقیقاتی که در مورد اثر افرادین در کوتاه کردن اثر شلکنده‌گی سیس آتراکوریوم در دنیا انجام شده‌اند چندان زیاد نیستند. نتایج تحقیق حاضر با اکثر تحقیقات معتبر که

1. Kim

2. Szmuk

3. Hans

4. Korac

5. Komatsu

برون‌ده قلبی با افدرین گزارش شده بود، می‌توان گمان کرد که این متغیرها توسط افدرین افزایش می‌یابند و منجر به کاهش زمان اثر داروی سیس آتراکوریوم می‌شوند. البته احتمال اثر مستقیم افدرین روی اتصال نوروماسکولر را نمی‌توان رد کرد.

در عین حال باید این نکته را مد نظر داشت که اثرات افدرین در یک نمونه کوچک (۳۰ نفره) کاملاً سالم بررسی شده است، لذا بسط نتایج تحقیق به کل جامعه بیهوش شونده نیاز به مطالعات بیشتر دارد.

نتیجه‌گیری

دوز اندک افدرین قادر است زمان شروع اثر سیس آتراکوریوم را کاهش دهد.

جريان خون عضله را افزایش دهد.^(۲۹) همین طور اثبات شده است که مقاومت عروق محیطی و اندکس قلبی پس از تزریق افدرین افزایش می‌یابد.^(۱۹ و ۲۴) ما برای کاهش احتمال اثر بر روی همودینامیک تصمیم به استفاده از کمترین دوز مؤثر افدرین (۷۰ میکروگرم/کیلوگرم)^(۲۰) گرفتیم و داروی سیس آتراکوریوم به دلیل آثار قلبی عروقی کمتر انتخاب شد.^(۳) ما مشاهده کردیم که افدرین با دوز ۷۰ میکروگرم/کیلوگرم زمان آغاز اثر سیس آتراکوریوم را حدود ۵۸/۶ ثانیه کاهش می‌دهد و در افراد نسبتاً سالم تغییرات همودینامیک مهمی اتفاق نمی‌افتد. فشار خون و ضربان قلب پس از تزریق افدرین افزایش مختصری می‌یابد اما این تغییرات از نظر آماری ارزشمند نبود. اگرچه برون‌ده قلبی و یا جریان خون عضله در این مطالعه اندازه‌گیری شد، اما با توجه به مطالعات قبلی که افزایش

REFERENCES

1. Miller RD. *Anesthesia* 2000; Churchill Livingstone, p:450.
2. Miller RD. *Anesthesia* 2000; Churchill Livingstone, p:449.
3. Miller RD. *Anesthesia* 2000; Churchill Livingstone, p:451.
4. Foldes FF. Rapid trachea intubation with non depolarizing neuromuscular blocking drugs: the priming principles: [letter]. Brj. Anaesth. 1984; 56: 666.
5. Schwartz S, Llitas W, Lackner F, et al. Rapid tracheal intubation with vecuronium: the priming principle. Anesthesiology 1985; 62: 388-91.
6. Mehta MP, Choy W, Gergis SD, et al. Facilitation of rapid sequence endotracheal intubation with divided doses of non depolarizing NMBDS. Anesthesiology 1985;5.
7. Miller RD. *Anesthesia* 2000; Churchill Livingstone, p:427, table.
8. Povik K, Husby P, Gramstad L, et al. Comparison large dose of vecuronium with pancuronium for prolonged neuromuscular blockage. Br J. Anaesth. 1988; 61: 180-5.
9. Ginsburg B, Glass PS, Quill T, et al. Onset and duration of vecuronium with pancuronium for prolonged neuromuscular blockage following high-dose vecuronium administration. Anesthesiology 1989; 71: 201-5.
10. Mogavian T, Flannery K, Miller RD. Comparison of rocuronium succinylcholine and vecuronium for rapid-sequence induction of anesthesia in adult patients. Anesthesiology 1993; 79: 913-8.
- 11.

- Miller RD. *Anesthesia* 2005; Churchill Livingstone, p:489-91.
- 12.
- Miller RD. *Anesthesia* 2005; Churchill Livingstone, p:514.
- 13.
- Musich J, Walts LF. **Pulmonary aspiration after a priming dose of vecuronium.** *Anesthesiology* 1986; 64: 517-9.
- 14.
- Jones RM. **The priming principle: how dose it work and should we be using it?** *Br J. Anaesth.* 1998; 63: 1-3.
- 15.
- Miller RD. *Anesthesia* 2000; Churchill Livingstone, p:434.
- 16.
- Miller RD. *Anesthesia* 2005; Churchill Livingstone, p:504.
- 17.
- Miller RD. *Anesthesia* 2005; Churchill Livingstone, p:92.
- 18.
- Munoz HR, Gonzalez AG, Dagnino JA, et al. **The effect of ephedrine on the onset time of rocuronium.** *Anesth Analg.* 1997; 85: 437-40.
- 19.
- Kyo S, Mi A, et al. **The dose effect of ephedrine on the onset time of vecuronium.** *Anesth Analg.* 2003; 96: 1042-6.
- 20.
- Szmuk HR, Ezri T, Chelly J. **The onset time of rocuronium is slowed by esmolol and accelerated by ephedrine.** *Anesth Analg* 2000; 90: 1217-9.
- 21.
- Albert F, Hans P, et al. **Effects of ephedrine on the onset time of neuromuscular block and intubating conditions after cisatracurium: preliminary results.** *Acta Anaesthesiol Belg.* 2000; 51(3) : 167-71.
- 22.
- Kovac AL. **Lack of effect of ephedrine on onset time of cisatracurium of endotracheal intubation.[abstract].** *Pub Med.*
- 23.
- Tan CH, Onisong MK, Chiu WK. **The influence of induction technique on intubating condition 1 min after rocuronium administration: a comparison of a propofol-ephedrine combination and propofol.** *Anesthesia* 2002; 57(3): 223-6.
- 24.
- Komatsu R, Nagata O, et al. **Ephedrine fail to accelerate the onset of neuromuscular block by vecuronium.** *Anesth Analg* 2003; 97: 480-3.
- 25.
- Harrison GA, Juus F. **Effect of circulation time on the neuromuscular action of suxamethonium.** *Anaesth Intensive Care* 1972; 1: 33-40.
- 26.
- Goat VA, Yeung ML, Blakeney C, Feldman SA. **The effect of the blood flow upon the activity of gallamine triethiodide.** *Br J Anaesth* 1976; 48: 69-73.
- 27.
- Donati F. **Onset of action of relaxants.** *Can J Anaesth* 1988; 35: 552-8.
- 28.
- Gill RS, Scot RPF. **Etomide shortens the onset time of neuromuscular block.** *Br J Anaesth* 1992; 444-6.
- 29.
- El-Beheiry H, Kim J, Milne B, Seegobin R. **Prophylaxis against the systemic hypotension induced by propofol during rapid-sequence intubation.** *Can J Anaesth* 1995; 42: 875-8.
- 30.
- Gamlin F, Vucevic M, Winslow L, Berridge J. **The haemodynamic effects of propofol in combination with ephedrine.** *Anesthesia* 1996; 51: 488-91.